

Informacja publiczna w szkolnictwie wyższym i nauce a związki zawodowe

We współczesnym świecie niezmiernie doniosłą rolę odgrywa informacja. Funkcjonowanie różnych organizacji, w tym związków zawodowych, wymaga posiadania aktualnej wiedzy i informacji odnoszących się do różnorodnych sfer życia. Częścią tych informacji dysponują różne podmioty, mające status organów administracji, zakładów administracyjnych (są nimi m.in. uczelnie), państwowe jednostki organizacyjne, agencje wykonawcze, fundacje, a nawet związki zawodowe.

Organizacja związkowa może więc występować w roli pytającej o informację publiczną, bądź zapytywanej o taką informację przez inny podmiot.

Zagadnienia związane z dostępem do informacji publicznej zostały uznane za niezmiernie istotne dla naszego państwa i są zaliczane do gwarantowanych praw politycznych, skoro zostały uregulowane w obowiązującej Konstytucji RP z 1997 r. w jej art. 61, który stanowi:

1. Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

2. Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.

3. Ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

4. Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy.

Problematyki tej dotyczą szczegółowe regulacje **ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej** (j.t. Dz.U. z 2022 r. poz. 902 ze zm.; dalej: u.d.i.p.).

Sposób rozumienia norm prawnych związanych z dostępem do informacji publicznej kształtuje się w **orzecnictwie sądowym**, bowiem sądy wskazują, jak należy rozumieć i interpretować w praktyce poszczególne normy prawne, dotyczące tej problematyki.

Już na wstępie należy dostrzec, że w cytowanym fragmencie Konstytucji jest mowa o prawie przysługującym obywatelowi, zaś w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. mowa jest o tym, że przysługuje ono »każdemu«. Czy zatem może z niego skorzystać **związek zawodowy**?

Jednoznaczne wyjaśnienie przynosi wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) z 30.05.2025 r., sygn. akt III OSK 1843/24, który stwierdza, że: „Pojęcie »każdy«, o którym mowa w art. 2 ust. 1 u.d.i.p., obejmuje wszystkie podmioty publicznego prawa podmiotowego do informacji publicznej, a zatem zarówno **jednostki**, jak i np. tworzone przez nie **stowarzyszenia**.

Wprawdzie konstytucyjna regulacja stanowi, że prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów wskazanych w Konstytucji przysługuje »obywatelowi«, jednakże literalne sformułowanie »obywatel« należy w tym przypadku odczytywać przez pryzmat wykładni celowościowej i systemowej art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Skoro prawo dostępu do informacji publicznej ma charakter politycznego **publicznego prawa podmiotowego** i tym samym jest determinowane celami, jakim konstrukcja tego rodzaju praw ma służyć, tj. celami realizowania interesu publicznego

w zakresie zapewnienia jawności i transparentności działań podmiotów wykonujących zadania publiczne, to należy przyjąć, że »obywatel« w rozumieniu art. 61 ust. 1 Konstytucji RP to członek wspólnoty publicznoprawnej, jaką jest państwo (lub grupa państw tworząca ponadpaństwową wspólnotę publicznoprawną) mający również prawo do organizowania się w prawnie dozwolone **obywatelskie struktury wielopodmiotowe**, a zatem obywatelem w rozumieniu art. 61 ust. 1 Konstytucji RP jest nie tylko osoba fizyczna, lecz również osoba prawna, jak i jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, np. **organizacja społeczna**". **Związek zawodowy jest podmiotem uprawnionym do żądania informacji publicznej** (wyrok WSA w Łodzi z 18.07.2019 r., sygn. akt II SA/Łd 310/19; wyrok WSA we Wrocławiu z 29.05.2020 r., sygn. akt IV SAB/Wr 207/19; wyrok WSA w Warszawie z 8.12.2021 r., sygn. akt II SAB/Wa 287/21).

Zagadnienia, które obejmuje regulacja prawna u.d.i.p., pozwalają wyróżnić wiele związanych ze sobą kwestii, wymagających pewnego tematycznego pogrupowania.

1. Podmioty zobowiązane do udostępniania informacji publicznej

W myśl art. 4 u.d.i.p.:

1. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności:

1) organy władzy publicznej;

2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych;

3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa;

4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego;

5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

2. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są organizacje związkowe i pracodawców, reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z 2020 r. poz. 568 i 2157 oraz z 2021 r. poz. 2445), oraz partie polityczne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny (WSA) w Krakowie zauważył, że „za zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej może być zostać uznany bardzo szeroki krąg podmiotów, również **przedsiębiorca prywatny** (czy **stowarzyszenie** lub **fundacja**), jeżeli **wykonuje (wykonywał) zadanie publiczne** lub **dysponuje (dysponował) majątkiem publicznym**. Nie ma jednocześnie znaczenia, czy np. podmiot prywatny już zadania tego nie wykonuje. Jeżeli informację taką – dotyczącą okresu wcześniejszego – w dalszym ciągu posiada, to należy go traktować jako zobowiązanego” (wyrok WSA w Krakowie z 2.12.2025 r., sygn. akt II SAB/Kr 170/25, w którym zobowiązano do załatwienia wniosku dotyczącego żądanej informacji jednostkę organizacyjną związku wędkarskiego). WSA odwołał się do wyroku NSA z 21.10.2022 r., sygn. akt III OSK 4468/21, w którym stwierdzono, iż „(...) wobec uznania, że wykonywanie zadań publicznych stanowi wystarczającą przesłankę uznania podmiotu za zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, co w konsekwencji oznaczało, że kwestia publiczności środków służących do realizacji tego zadania nie miała *de facto* znaczenia. Na szczególną uwagę zasługuje systemowa argumentacja sądu, który zauważa, że jedną z form decentralizacji administracji publicznej, a także wyrazem zasady subsydiarności i wymaganego przez tę zasadę zbliżania administracji do obywatela, jest **prywatyzacja zadań publicznych**, która polega m.in. na tym, że zadania te, zachowując swój publiczny charakter, wykonywane są przez inne podmioty niż podmioty władzy publicznej. Nie jest zatem trafne stanowisko (...), że podmiotami wykonującymi zadania publiczne, są wyłącznie państwo oraz szeroko rozumiane podmioty władzy publicznej, skoro w procesie prywatyzacji zadań publicznych mogą być one przekazywane do wykonania nawet **podmiotom prywatnym**”.

Zadania publiczne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p., to zadania dotyczące społeczeństwa lub społeczności lokalnej, służące realizacji interesu publicznego (społecznego, a w tym także interesu jednostki) i wykonywane przede wszystkim w formach działania właściwych dla podmiotów, którym przysługują kompetencje władcze. Będą to zatem nie tylko czynności, w których demonstruje się władztwo (np. wydawanie decyzji administracyjnych), ale także takie **działania o charakterze niewładczym**, które mają na celu realizację potrzeb społecznych lub organizację życia publicznego, w tym także czynności związane z gospodarowaniem mieniem państwowym lub komunalnym. W rezultacie dokonujących się przemian, przede wszystkim w sferze gospodarki i zarządzania sprawami gospodarczymi państwa, zarysowała się tendencja do zlecania zadań administracji publicznej podmiotom mającym postać organizacyjną także **spółek prawa handlowego** czy **fundacji**, które z tej przyczyny mogą stać się **podmiotami zobowiązanymi do udzielania informacji publicznej** (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 19.09.2024 r., IV SAB/Wr 234/24).

Zadania publiczne cechuje powszechność i użyteczność dla ogółu, a także sprzyjanie osiągnięciu celów określonych w Konstytucji lub ustawie (wyrok NSA z 23.09.2022 r., sygn. akt III OSK 1972/21). Niewątpliwie więc zadaniami publicznymi będą zadania ze sfery **edukacji i nauki** realizowane przez uczelnie i jednostki naukowo-badawcze.

Uczelnia publiczna stanowi integralną część narodowego systemu edukacji i nauki, a organy tej uczelni wykonują władztwo administracyjne na zasadzie i w granicach określonych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (j.t. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.; dalej: p.s.w.n.). Bezsporne jest, iż **organy** takiej uczelni wykonują zadania publiczne oraz dysponują majątkiem publicznym. **Rektor jest zatem podmiotem zobowiązanym**, na gruncie u.d.i.p., **do udzielenia informacji**, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu – orzekł WSA w Kielcach w wyroku z 16.10.2019 r., sygn. akt II SAB/Ke 37/19.

Uczelnia niepubliczna, nie będąc organem administracji publicznej, jest jednostką, która powołana została do wykonywania zadań publicznych i jest uprawniona do nawiązywania stosunków administracyjno-prawnych w zakresie określonym w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym (wyrok NSA z dnia 12.06.2001 r., sygn. akt I SA 2521/00). „Nie ulega zatem wątpliwości, że **rektor uczelni niepublicznej jest podmiotem zobowiązanym** na gruncie u.d.i.p. **do udzielenia informacji**, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu (art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 u.d.i.p.)” – orzekł WSA w Gliwicach w wyroku z 4.9.2018 r., sygn. akt IV SAB/GI 121/18.

Państwowy Instytut Badawczy jest państwowym instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r., poz. 498), a „zgodnie z art. 1 ust. 1 tej ustawy, instytutem badawczym w rozumieniu ustawy jest **państwowa jednostka organizacyjna**, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, która prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe ukierunkowane na ich wdrożenie i zastosowanie w praktyce, to oznacza, że **Dyrektor Instytutu jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej** wymienionym w art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p.” – stwierdził WSA w Łodzi w wyroku z 11.12.2024 r., sygn. akt II SAB/Łd 111/24.

Jak zauważył NSA w wyroku z 1.02.2018 r., sygn. akt I OSK 699/16, w rozumieniu art. 4 pkt 1-5 u.d.i.p. Dyrektor **Narodowego Centrum Nauki w Krakowie** jest **podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej**; jest on bowiem podmiotem reprezentującym **państwową osobę prawną** w rozumieniu ustawy w ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych powołaną do wspierania działalności naukowej w zakresie badań podstawowych (art. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki).

Z powyższych przykładów można wywnioskować, że szeroko rozumiane podmioty szkolnictwa wyższego i nauki będą należeć do podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji publicznej.

2. Informacje zaliczane do informacji publicznej, bądź niebędące taką informacją

W myśl art. 70 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej władze publiczne zapewniają obywatelom powszechny i równy dostęp do wykształcenia. Wykonywaniem powyższych zadań publicznych w uczelni publicznej zajmują się przede wszystkim **nauczyciele akademicy**

(por. wyroki: NSA z 8.07.2015 r., sygn. akt I OSK 1530/14, WSA w Olsztynie z 22.09.2016 r., sygn. akt II SA/OI 829/16, WSA w Gdańsku z 11.06.2014 r., sygn. akt II SA/Gd 5/14). „(...) nie budzi wątpliwości, że nauczyciele akademicki **są osobami pełniącymi funkcje publiczne** w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (...) **dokument**, którego treść **obejmuje informację o zawieszeniu nauczyciela akademickiego w pełnieniu obowiązków odpowiada kryteriom informacji publicznej** w rozumieniu przepisów u.d.i.p.” – stwierdził WSA w Łodzi w wyroku z 29.9.2023 r., sygn. akt II SAB/Łd 72/23.

Interesujące zagadnienia wiążą się z kwestią dopuszczalności udostępniania **dokumentów z postępowań dyscyplinarnych**, prowadzonych w sprawach **nauczycieli akademickich**. NSA w wyroku z 8.6.2011 r., sygn. akt I OSK 391/11 orzekł, iż: „(...) sankcja dyscyplinarna należy do grupy środków przymusu państwowego, który mają charakter kary. Jest to więc odpowiedzialność typu karnego, ponieważ jest odpowiedzialnością za popełnienie czynu zabronionego pod groźbą kary. Jeżeli tak, to **sprawowanie władzy dyscyplinarnej przez organy uczelni jest formą wykonywania władzy publicznej**. Kolejnym argumentem potwierdzającym trafność tej tezy jest poddanie prawomocnych orzeczeń komisji dyscyplinarnych kontroli sądowej”.

Natomiast WSA w Poznaniu w wyroku z 17.11.2010 r., sygn. akt IV SAB/Po 55/10 uznał, że „zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. a u.d.i.p. udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć, dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających. Ponadto udostępnieniu podlega treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej (art. 6 ust. 4 lit. c u.d.i.p.). Wobec powyższego uznać należy, iż **Rektor jest organem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej, a dokumenty wytworzone przez organy mu podległe**, tj. Rzecznika Dyscyplinarnego, w związku z realizacją zadań publicznych **uznać należy za dokumenty stanowiące informację publiczną**. W ocenie Sądu **wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego** dotyczący ukarania i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec osoby obwinionej o plagiat wykładu habilitacyjnego uznać należy za **informację publiczną**”. Kwestią dyskusyjną była **jawność pytań egzaminacyjnych w uczelniach**. W latach wcześniejszych sądy administracyjne stały na stanowisku, że wyłączenie możliwości zapoznania się z pytaniami z lat ubiegłych jest niekonstytucyjne – w tym zakresie odwoływano się do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 7.06.2016 r., sygn. akt K 8/15, wydanego na tle pytań z egzaminów lekarskich (zob. np. wyrok WSA w Szczecinie z 6.2.2019 r., sygn. akt II SAB/Sz 163/18). Jednakże w ostatnim czasie w orzecznictwie przeważa pogląd, że: „**Pytania egzaminacyjne** z przeprowadzanych na uczelni wyższej **egzaminów pisemnych** weryfikujących osiągnięcie przez studenta efektów uczenia się przewidzianych dla danego przedmiotu po zakończeniu cyklu kształcenia w danym semestrze, **nie stanowią informacji publicznej**. Pytania egzaminacyjne nie stanowią informacji o działalności uczelni w zakresie, w jakim wykonuje ona zadania publiczne. Nieobjęcie przez prawodawcę regulacją prawną materii związanej z tworzeniem pytań egzaminacyjnych świadczy o tym, że mieści się ona w sferze gwarantowanej konstytucyjnie **autonomii uczelni** – art. 70 ust. 5 Konstytucji RP, z której uczelnia korzysta na zasadach określonych w przepisach ustawy p.s.w.n. – (art. 9 ust. 2). Autonomię działalności uczelni należy identyfikować ze swobodą doboru form i środków realizacji zadań nałożonych na uczelnię w zakresie, jaki nie został zdeterminowany przez ustawodawcę” (wyrok NSA z 23.1.2025 r., sygn. akt III OSK 1862/24).

Informacja dotycząca **wysokości wynagrodzenia nauczycieli akademickich** ma charakter informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p., albowiem informacją o sprawach publicznych jest również informacja o wydatkowaniu przez organ środków publicznych (wyrok WSA we Wrocławiu z 29.05.2020 r., sygn. akt IV SAB/Wr 207/19). Nauczyciele akademicki oraz pracownicy uczelni niebędący nauczycielami akademickimi, **pełniący funkcje kierownicze** w administracji centralnej, na wydziałach, w jednostkach międzywydziałowych i ogólnouczelnianych **są osobami pełniącymi funkcje publiczne** w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (wyroki NSA: z 19.04.2011 r., sygn. akt I OSK 125/11; z 30.01.2014 r., sygn. akt I OSK 1978/13;

z 10.04.2015 r., sygn. akt I OSK 1108/14; z 8.07.2015 r., sygn. akt I OSK 1530/14; z 12.10.2017 r., sygn. akt I OSK 537/17). „Z kolei informacja o wynagrodzeniu osoby pełniącej funkcję publiczną, niezależnie od tego, że dotyczy także prywatności osoby, ma związek z pełnieniem tej funkcji publicznej (z wyjątkiem niektórych składników wynagrodzenia, wynikających ze statusu rodzinnego lub socjalnego pracownika). Wynagrodzenie to jest przecież rekompensatą za wykonywanie przez osobę pełniącą funkcję publiczną jej obowiązków służbowych. Wykonywanie obowiązków służbowych stanowi zaś pełnienie funkcji publicznej. Bez znaczenia pozostaje przy tym, że – jak wskazał organ w zaskarżonej decyzji, podając powód odmowy udostępnienia wnioskowanej informacji – udostępnienie wnioskodawcy informacji publicznej doprowadziłoby do bezpośredniego ustalenia wynagrodzeń, jakie otrzymują poszczególni pracownicy Uniwersytetu. **Prywatność ww. grup pracowników nie stanowi bowiem – na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p. – przesłanki pozwalającej na odmowę udostępnienia informacji publicznej**” (wyrok WSA we Wrocławiu z 27.06.2024 r., sygn. akt IV SA/Wr 669/23).

Przedmiotem kontroli sądowej była także kwestia dopuszczalności udostępnienia jako informacji publicznej oceny okresowej nauczyciela akademickiego. „Ocena okresowa, ze względu na swój charakter i treść, jest dokumentem nie tylko zindywidualizowanym, ale również spersonalizowanym, w sensie, w jakim odnosi się ona do subiektywnej oceny podmiotu ją sporządzającego (oceniający) wobec osoby podlegającej takiej ocenie (oceniany). Co więcej, po zapoznaniu ocenianego z kryteriami oceny i terminem sporządzenia oceny na piśmie oryginał arkusza niezwłocznie **włącza się do akt osobowych ocenianego** (co dodatkowo skutkuje szczególną ochroną owej oceny okresowej). **Ocena okresowa nie jest informacją o sprawach publicznych**, działalności organów władzy publicznej czy też działalności osób pełniących funkcje publiczne. Ocena okresowa pracownika, w tym nauczyciela akademickiego, wiąże się niewątpliwie z dobrami osobistymi ocenianego i ma charakter indywidualny, a sama procedura przeprowadzania oceny okresowej ma charakter wewnętrzny” – stwierdził WSA w Szczecinie w wyroku z 3.04.2024 r., sygn. akt I SAB/Sz 17/24.

Należy zauważyć, że p.s.w.n. zawiera przepisy szczególne, które wyłączają pewne informacje z kategorii informacji publicznej. I tak, art. 381 ust. 2 p.s.w.n. stanowi, iż nie stanowią informacji publicznej **dokumenty wytworzone w toku prac ministerialnego zespołu doradczego lub ekspertów**, dotyczące zadań finansowanych ze środków finansowych, w ramach programu "Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza"; w ramach programu "Regionalna inicjatywa doskonałości"; na inwestycje związane z działalnością naukową; na utrzymanie: a) aparatury naukowo-badawczej lub stanowiska badawczego, unikatowych w skali kraju, b) specjalnej infrastruktury informatycznej – mających istotne znaczenie dla realizacji polityki naukowej państwa; programy i przedsięwzięcia ustanawiane przez ministra właściwego ds. nauki; zadania realizowane lub finansowane przez NAWA; zadania finansowane przez NCBiR, w tym badania naukowe i prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa; zadania finansowane przez NCN; zadania finansowane przez Centrum Łukasiewicz, o których mowa w art. 2 ust. 2a ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz przeznaczonych na Polską Mapę Infrastruktury Badawczej. Ponadto **dane osobowe osób oceniających wnioski o przyznanie środków finansowych**, o których mowa wyżej, nie podlegają ujawnieniu i nie stanowią informacji publicznej (art. 381 ust. 3 p.s.w.n.).

Ponadto art. 381 ust. 1 p.s.w.n. ustala, że wnioski, opinie, umowy i raporty, dotyczące powyższych zadań publicznych stanowią **tajemnicę przedsiębiorstwa** w rozumieniu **przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji**. Zdaniem WSA w Krakowie, „(...) tajemnicą przedsiębiorstwa objęte są opinie dotyczące zadań finansowanych ze wskazanych tam środków finansowych, a nie wyłącznie opinie dotyczące finansowania tych zadań. Na marginesie wyjaśnić dodatkowo należało różnice pomiędzy określeniami, jakimi posługuje się u.d.i.p. (**tajemnica przedsiębiorcy**) i ustawa p.s.w.n. (**tajemnica przedsiębiorstwa**). W orzecznictwie sądów administracyjnych zarysowały się dwa stanowiska, jeśli idzie o rozumienie użytego w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. pojęcia tajemnica przedsiębiorcy. Zgodnie z pierwszym z nich pojęcie tajemnica przedsiębiorcy, o jakiej mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.,

utożsamia się z pojęciem tajemnica przedsiębiorstwa, której definicję zawiera art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (por. wyrok NSA z 13.04.2016 r., sygn. akt I OSK 2950/14). Zgodnie z drugim stanowiskiem pojęcie tajemnica przedsiębiorcy wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa, której definicję zawiera art. 11 ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i przyjmuje się, że pojęcia te w zasadzie pokrywają się zakresowo, ale w niektórych sytuacjach tajemnica przedsiębiorcy może być rozumiana szerzej. Co do zasady więc obydwie omawiane sformułowania są tożsame znaczeniowo”. W związku z tym Sąd uznał, że „żądana przez skarżącego Opinia Komisji ds. Rzetelności Badań Naukowych NCN stanowi dokument, o którym mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 p.s.w.n., [dlatego] organ zobowiązany był do odmowy jego udostępnienia na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p., gdyż objęty jest **tajemnicą przedsiębiorcy**” (wyrok WSA w Krakowie z 10.07.2025 r., sygn. akt II SA/Kr 572/25).

(c.d.n.)

Paweł Sobotko

*Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie*

Artykuł został wcześniej opublikowany na łamach [„Wiadomości KSN” Nr 3-4 \(360-361\), rocznik 2026](#)